

сж били сжщо чифлицитѣ и къшлитѣ на Чаирлий, съ най-старѣ запомненѣ собственникѣ Тахирѣ-Ага († 1829 г.). Прѣзъ 1829 г. сливенскитѣ „волентири“ ограбили и изгонили чаирлийскитѣ турци. Самитѣ стада отъ коне („хиргиля“), принадлежащи на Тахирѣ-Ага, били заграбени.

Прѣзъ 1830 г. чаирлийци се прѣселили въ Русия, слѣдѣ което селото имѣ трѣбало на ново да се издига отъ селени изъ околността. Прѣзъ 1871 г. то изгорѣло.

Чаирлий у Eneholtm (1829 г.) е Tchairyly. Тукъ има само параклисъ. Училищното му дѣло е почнало още кждѣ 1865 г. Между най-старитѣ му учители се знаятъ Георги Ботуша (родомъ отъ Сливенъ) и Стоянъ Драгневъ (отъ сжщото село). Училищното здание е построено прѣзъ 1882 г. и е нарѣчено „Св. Кирилъ и Методи“.

Селото Чаирлий трѣба да се прѣкрѣсти Храниполе. Тукъ има 141 сгради и 574 жители.

С. Чокоба.

Селото Чокоба е на югоизтокъ отъ селото Глуфисево. Името му е интересно, още повече, че е единствено между заселищнитѣ имена на Балканския Полуостровъ (ср. село Чоколово въ Кукушка каза, Македония). Селенитѣ му разправяятъ, че Чокоба излизало отъ татарския изразъ: чокъ-оба=много хубаво(?). Възможно е, щото — оба въ това име да има нѣщо общо съ — обасъ или — абасъ, което много често се срѣща въ края на турски номенклатурни имена, или пъкъ съ — бобá, както е случаятъ съ Абобá. Обá, собственно, на татарски значело купъ, купчина. Въ пловдивско има село Чоба. Интересно е, че Eneholtm въ 1829 г. визира Чокоба съ името Tchoba = Чоба ¹⁾.

Прѣданията сочатъ на Чокоба като на старо, историческо заселище. То било заградено съ „стѣни“, прѣзъ които се влизало и излизало чрѣзъ една врата. Отъ тукъ може да си заключи, че днешното село е върху или край слѣди на срѣдновековна крѣпост. Нѣщо повече. Разправя се, че

¹⁾ Най-право ще е прѣдположението, че Чокоба излиза отъ чокъ-обасъ. Обасъ е татарска дума, употребявана и отъ турцитѣ, която значи шатъръ, шатра. Абасъ е собственно име.